

ANTARKTYDA SIR ERNESTA SHACKLETONA

PASJA - WYZWANIE - PRZEZNACZENIE

Agata Kędzierska

Library of Congress, Washington, D.C. (neg. no. LC-DIG-ggbain-04778)

SIR ERNEST HENRY SHACKLETON

Ernest Henry Shackleton urodził się 15 lutego 1874 roku.
Z pochodzenia był Irlandczykiem.
Był polarnikiem badającym i zwiedzającym Antarktydę.
Zmarł 5 stycznia 1922 roku.

Odbył cztery podróże na Antarktydę, trwające łącznie około 8 lat.

Zmarł podczas 4 wyprawy w wyniku zawału serca. Pochowany został na wyspie Nowa Georgia.

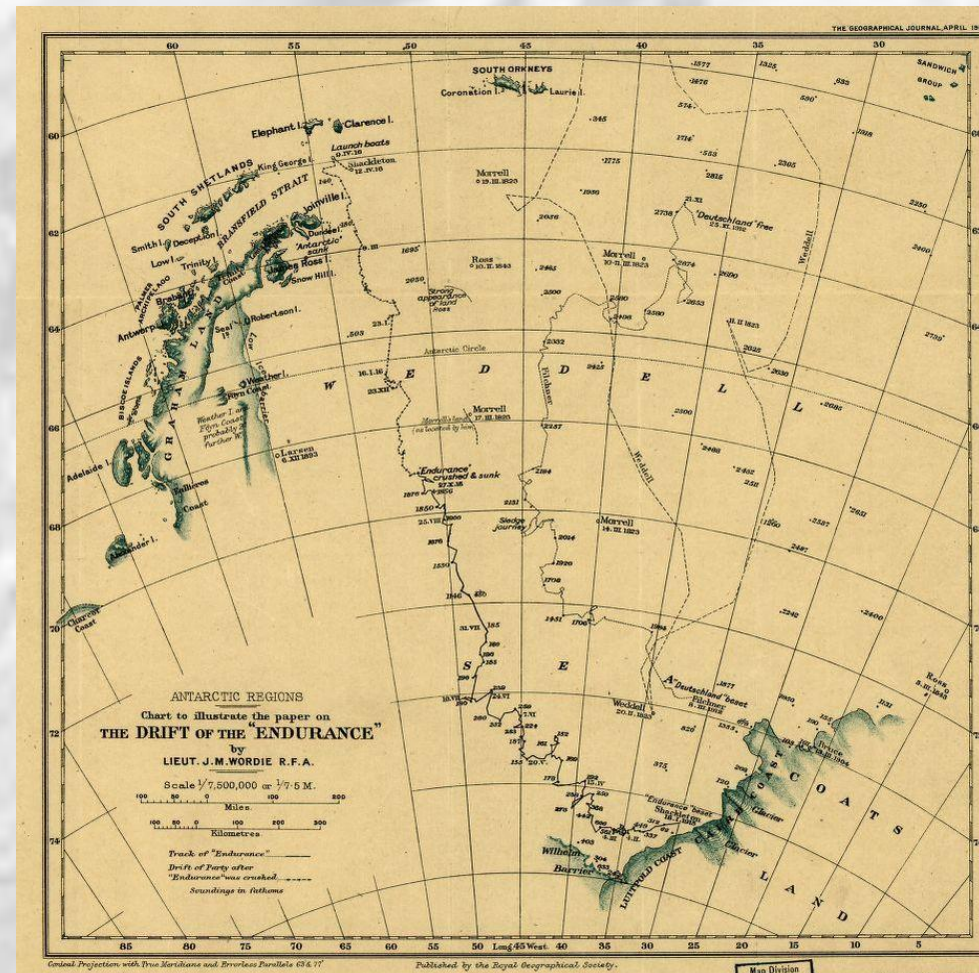
Za życia stał się najbardziej utytułowanym ze wszystkich polarników. Łącznie otrzymał 40 medali i nagród.

Podczas swojej drugiej wyprawy na Antarktydę mógł zdobyć biegun, lecz zdecydował się tego nie robić wiedząc, że członkowie ekspedycji mogą tego nie przeżyć. Wtedy powiedział:

„It's better to be alive donkey, than a dead lion.”
[Lepiej być żywym osłem, niż martwym lwem.]

Historia wyprawy „Endurance”

Sierpień 1914 - okręt „Endurance” [wytrzymałość] wraz z 27 osobową załogą wychodzi w morze z portu w Londynie.
Oficjalna nazwa - Imperial Trans-Antarctic Expedition wskazuje na cel wyprawy - przeprawę przez kontynent Antarktydy.

Library of Congress Geography and Map Division Washington, D.C. (2002-03-4040)

Tęsknota polarnika

Aby realizować swoją pasję podróży po Antarktydzie, Ernest Shackleton poszukiwał motywu - i znalazł go.
Jak to ujął: *„Po podboju bieguna południowego przez Amundsena, (...) pozostał tylko jeden cel wędrówek po Antarktydzie - przekroczenie kontynentu od morza do morza.”*

Plan podróży

Podczas wędrówki o łącznej długości 3000 kilometrów, trzeba było uzupełnić zapasy. Plan zakładał, że podczas kiedy główna ekipa będzie iść przez kontynent, mniejsza załoga (6 osób) wyruszy z okolic Morza Rossa i dostarczy na wyznaczone miejsce zapasowy prowiant. W tym celu Shackleton wykupił drugi okręt - „Aurorę”.

Fortitudine Vincimus - przez wytrzymałość zwyciężamy
motto rodzinne Ernesta Shackletona

tal-witrus 3dca81730f08418cb-photo

Library of Congress Prints and Photographs Division Washington, D.C. (2013-646125)

Lody Antarktydy

5 grudnia 1914 roku wyprawa opuszcza wyspę Nowa Georgia. Był to ostatni przystanek przed wędrówką przez kontynent. 18 stycznia 1915 roku „Endurance” uderza w lód. Zatrzymuje się na noc. W tym czasie woda zamarza wokół statku i zostaje on uwięziony.

Library of Congress Prints and Photographs Division Washington, D.C. (2013-646126)

Opuszczenie Endurance

Sir Shackleton w nadziei, że lód stopnieje, czekał na statku 9 miesięcy. Niestety odwilż nigdy nie nadeszła i załoga musiała się ewakuować. Zmiażdżona „Endurance” zatонуła.

Royal Geographical Society (with IBC) 50000029

Library of Congress, Washington, D.C. (2013-646121)

Z dziennika pokładowego...

„To było okropne uczucie, gdy pokłady rozpadły się pod nogami, wielkie belki wyginały się, a potem trzaskaly z hałasem przypominającym silny wystrzał.” - napisał Shackleton w swoim pamiętniku „South!”.

RGS-IBG

2 lata i 22 dni mijają od kiedy *Imperial Trans-Antarctic Expedition* opuściła Anglię w 1914. W końcu cała załoga jest bezpieczna na pokładzie statku ratowniczego.

Wszyscy przeżyli.

Royal Geographical Society (with IBC)

tal-witrus 6c3a06ca61a99b3d-photo

Ratunek

Załoga dociera do wyspy, stawia obóz i decyduje, że Shackleton wraz z 5 marynarzami wypłynie jedną z łodzi, aby sprowadzić pomoc. Kapitanowi ponownie sprzyja los. Pomimo silnego sztormu, przepląta 1200 kilometrów i dociera do Nowej Georgii. Niestety wichura znosi ekipę na złą stronę wyspy. Są zmuszeni przebyć ją w szereg, co robią w do dziś rekordowym czasie 36 godzin. Doszli do celu - stacji wielorybniczej *Stormness*.

Od razu rozpoczęto wyprawę ratunkową. Podjęto aż trzy próby podpływania do załogi na Wyspie Słoni. Próbowano w maju, czerwcu i w lipcu 1915. Dopiero po czterech miesiącach od pierwszego lądowania na wyspie udaje się podpłynąć i ewakuować stamtąd mężczyzn.

Library of Congress, Washington, D.C. (2013-646118)

Library of Congress, Washington, D.C. (2013-646116)

Przetrawianie w „lodowym więzieniu”

Używając materiałów uratowanych z „Endurance” załoga zbudowała „Obóz Oceaniczny”. Byli uwięzieni na dryfującym lodzie, z zapasami najwyżej na parę miesięcy. Z powodu braku pożywienia, zaczęli polować na foki i pingwiny. W końcu głód był tak uciążliwy, że kapitan kazał zastrzelić psy i parę z nich zjeść.

Jedyną nadzieją na powrót do cywilizacji, staje się zwodowanie łodzi ratunkowych. Przez 3 miesiące, ciągnąc łodzi po lodzie, załoga bezskutecznie poszukuje możliwego miejsca. Wyczerpana i zrezygnowana ekspedycja zaprzestaje prób i buduje kolejny obóz „Cierpliwość”. Nadchodzi nieoczekiwane rozwiązanie - pęka kora na której nocują. Cudem zwodowane łodzie Kapitan kieruje na najbliższy stały ląd. „Postęp był powolny”, pisał Shackleton, „ale stopniowo zbliżała się Wyspa Słoni” - nowy cel wyprawy.

Library of Congress Washington, D.C. (2001-004)

Antarktyda

- Antarktyda to najbardziej wietrzny kontynent świata. Notowano tu porywy wiatru powyżej 200 km/h.
- Najniższa zarejestrowana na Ziemi temperatura to -89,2°C. Zmierzono ją na stacji *Vostok* 21 lipca 1983 r.

Wybrane źródła:

<https://www.loc.gov/photos/?q=endurance-ship>
<https://geographical.co.uk/people/explorers>
<https://www.antarctica.gov.au/about-antarctica>
<https://archive.nytimes.com/www.nytimes.com/books/first/a/alexander-endurance.html>
<https://www.silversea.com/luxury-expeditions-cruises/royal-geographical-society/shackletons-centenary.html>
Cytaty zostały zaczerpnięte z pamiętnika Sir Ernesta Shackletona „South!”
<https://www.loc.gov/resource/gdccc.20001604/?q=4&st-gallery>

tal-witrus IMG-7008